AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

). 18 — CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, JANUARY 22, 1941 — LETO XLIV. — VOL. XCLIV

NOVI GROBOVI

Frank Pirnat

Kot smo že poročali, je umrl ank Pirnat, star 56 let. Do- je bil iz Velikih Poljan pri nici, odkoder je prišel v veland pred 35 leti. Tukaj ušča žalujočo soprogo Ma- rojena Levstik, hčer Jane enega po pol brata Louisa, v rem kraju pa enega brata in sestri; 33 let je bil zapo- n pri Union Salt Co. Bil je n društva Glas clevelandskih avcev, št. 9 SDZ in samo- nega društva Srca Jezuso- a. Pogreb se bo vršil v pe- zjutraj ob devetih v cer- sv. Vida in na Kalvarijo po-ališče iz Frank Zakrajško- a pogrebnega zavoda, 6016 Clair Ave. Naj v miru po- , preostalim naše sožalje.

Frank Avsec

Huron Road bolnišnici je minil Frank Avsec, star 65 Stanoval je na 1446 E. 57. Pogreb se bo vršil iz po- bnega zavoda Frank Za- šek. Podrobnosti prinese- jutri.

Carol Ann Hornung

inoči je umrla v Charity nišnici Carol Ann Hornung, a štiri mesece in šest dni, a hčerka Michaela in Ane rnung, iz 1793 E. 31. St. Po- b se bo vršil iz pogrebnega oda A. Grdina in Sinovi, 3 E. 62. St. v petek zjutraj erkev sv. Nikolaja.

ica je brez moči pram močni sosedi

erne, Švica. — Švicarsko ča- isje je obdolžilo Marcela Go- , lanskega predsednika švi- ske republike, da je poslal mčiji orožje, ki ga je vzel in- niranim poljskim vojakom, ki se borili v francoski armadi. Kako moremo izjavljati svo- evtralnost, ako izročamo oro- poljskih vojakov Nemčiji, ko nahaja Poljska še vedno v ni z Nemčijo," piše časopisje. alje smo dovolili nemškim atičarjem, ki so pristali na em ozemlju, da so se vrnili s jimi letali v Nemčijo. To je r Nemčija zahtevala, toda bomo napravili, če bo zahte- a isto Anglija za svoje letalce letala? Mogočne države zahte- jo, in mi se moramo ponižno loniti," komentira časopisje.

Noble Cadets vabijo!

Članice vežbalnega krožka No- Cadets št. 49 SZZ že sedaj bijo prijateljice in znanke, pa di cenjeni moški spol, da se leži njih prijetne veselice 9. ruarja v Jagrovi dvorani na Clair Ave. in 222. cesta.

Direktorska seja

Nocoj ob 7:30 se vrši seja di- ktorija Slovenskega društve- ga doma na Recher Ave. Vab- ni so novoizvoljeni in prejšnji rektorji.

Iz Romunije se poroča o bojih med redno armado in gardisti

Belgrad, 21. jan. — V diplomatskih krogih so dobili poročila iz Bucharesta, da so se boji med redno romunsko armado in nacijsko železno gardo raznesli že na razne kraje po deželi. Diktator Antonescu bo najbrže razglasil vojaško diktaturo, da bo tako lahko obvladal položaj.

Železna garda je imela najbrže tajne arzenale, ker nje pristaši so oboroženi z puškami, strojnicami in ročnimi granatami. Če so posegle v boj tudi nemške čete, še ni znano. Nocoj so bile pretrgane vse telefonske in brzojavne zveze z Romunijo. Vsa romunska policija je bila dana pod kontrolo vojaških oblasti. Vlada je izdala razglas, da bo smrtna kazen za vsakega, ki ubije kakega nemškega vojaka.

Demonstracije so se pričele sinoči, ko je bil ustreljen na bukareški ulici nemški major Doering. Napadalec je neki 31 letni Sarandoz, rodom iz Turčije, toda zdaj grški državljan. Pri njem so dobili kreditna pisma na ameriško banko in pisma iz Amerike in Anglije.

Cesarica gre za možem

London. — Bivša etijopska cesarica Quizzero Mene je odpotovala iz Londona, da se pridruži svojemu možu Haile Selassie, ki se nahaja v Sudanu, v angleški Afriki. Ž njo potujeta tudi obe njeni hčeri. S seboj je vzela cesarsko krono, ker je trdno prepričana, da jo bo dela zopet kmalu na glavo, ko bodo Italijani pregnani iz Etijopije.

Novi uradniki

Društvo Cerkniško jezero št. 59 SDZ je izvolilo za letos sledeči odbor: Predsednik Tony Drenik, podpredsednik Frank Jereb, tajnica Martina Hribar, 15232 Waterloo Rd., blagajnik Louis Elovar, zapisnikarica Uršula Branisel; nadzorniki: Tony Weiss, Andy Jerman, Louise Skerl. Seje so vsak 3. četrtek v mesecu ob 7:30 v SDD na Waterloo Rd.

Za cenejšo vodo

Mestna administracija in zbornica sta se zedinili na začasnem načrtu, da se zniža ceno vodi v Clevelandu za 4 odstotke in 3% popusta onemu, kdor račun ob času plača. Za predmestja bi se znižalo ceno vodi za 8%, in 7% popusta za točno plačevanje. Če bo ta cena končno sprejeta, se bo znižala cena od 79c na 74.88c in s popustom za točno plačevanje na 72.74 centov.

Z avtom se postavi

William Leskovic na Hubbard Rd. Madison, O. je kupil te dni kaj lep nov avto. Kupil ga je v Painesville, kjer je zaposlen Tone Babič mlajši iz Hubbard Rd. kot prodajalec avtov.

TRI MESECE MRTVA NA POSTELJI

Camden, N. J. — Tri Miller- ve sestre, vse stare nad 70 let, živele mirno med sosedi. Ta- malo so šle med ljudi, da se sedom ni nič čudno zdelo, ko so ene videli že od avgusta. čeraj je pa prišla najmlajša ebeka, k sosedu in rekla, da je njena hiša. Ljudje so pokli- li policijo, da jo spremi lepo mov. Stražnik je dobil v sta- vanju sestro Margaret. Vpra- l jo je, kje je tretja sestra, ne. Gori v spalnici je, je ta odgovorila. Če je bolna, je vprašal stražnik. "Ali spi, ali je pa mrtva," je odgovorila starica.

Stražnik je šel gori v spalnico in tam našel v postelji truplo tretje sestre, odeto s težkimi suknjami in odejami. Mrliški oglednik je izjavil, da je mrtva že najmanj tri mesece in da je umrla naravne smrti. Čeprav sestre živijo na relifu, pa so našli pri njih bančne knjižice za več tisoč dolarjev.

TO BO ANGLEŽEM PRAV PRIŠLO!

To je samo majhen del ogromnega vojnega materiala, ki so ga vzeli Angleži Italijanom v Libiji. Cele skladovnice municije, pušk, strojnic in topov so dobili Angleži v Bardiji in drugod.

Angleži so začeli z splošnim naskokom na Tobruk

London, 22. jan. — Poročilo iz Sydney, Avstralija, poroča, da je Tobruk padel danes Angležem v roke.

Kaira, 21. jan. — Angleške čete, ki so se strnile okrog pristanišča Tobruka, katerega brani 30,000 fašistov, so pričele s splošnim napadom na mesto. Napad so pričela letala, ki so vso noč metala bombe na utrjeno mesto. Zjutraj je pa začelo obsipavati mesto topništvo in čete so se zaganjale na utrjeno obkrožno črto, da bi našle najmanj zavarovano mesto. Angleži imajo mesto obkoljeno že od 5. januarja.

Iz fronte v Eritreji se pa poroča, da angleške čete stalno pritiskajo za Italijani, ki so se v nedeljo umaknili iz angleškega Sudana, ki so ga bili zasedli še v poletju.

Vojak je delal proti povelju, dobi medaljo

London. — V angleški armadi je strog ukaz, da ne sme noben vojak sprožiti topa, če tega ne ukaže njegov častnik. Topničar Bennett tega povelja ni upošteval. Bil je z nekim drugim vojakom pri svoji protiletalski bateriji, ko se prikaže prav nizko nemški bombnik. Bennett se ni mogel vzdržati, pa je pomeril, sprožil in Nemec je treščil na tla. Bil je poklican pred vojaško sodnijo radi kršene discipline, toda tam so ga obsodili, da bo dobil veliko vojaško medaljo za svoje delo.

Prestala operacijo

Gdč. Mary Kuhel, 7828 Union Ave., je srečno prestala operacijo in se sedaj nahaja doma, kjer jo prijateljice lahko obiščejo. Vrli mladenki želimo skorajšnjega popolnega okrevanja.

Pobiranje asesmenta

Tajnik društva Dom št. 25 SDZ naznanja članstvu, da bo pobiral asesment v petek večer 24. januarja, ker se vrši v soboto plesna veselica. Članstvo je prošeno, da to upošteva.

Gostje v džungli

Ko so Nemci zvedeli, da so ameriški mornarji strgali nemško zastavo s poslopja nemškega konzulata v San Franciscu, so se penili od jeze. Začeli so vpiti o škandalu, ki se ne pripeti niti v afriški džungli, kjer celo divjaki spoštujejo pravice gostov. Toda kaj so pa naduti naciji počenjali pred nekaj leti z Amerikanci! Ko je bil leta 1933 v Berlinu ameriški poslanik Dood, je poročal o več slučajih skrajne brutalnosti nemške soldateske. Bili so ponovni slučaji, da je nemško vojaštvo dejansko napadlo Amerikance. Če so marširali po ulici nemški naciji in če jim niso ljudje s pločnika salutirali, je stopil kak vojak iz vrste in zbil gledalca na tla. V treh slučajih so bili na ta način pretepeni ameriški državljani. Ameriški poslanik se je pritožil samemu Hitlerju, ki je obljubil, da se kaj takega ne bo več zgodilo. Pa ni pomagalo nič. Torej, kako so pa Nemci spoštovali svoje goste? Ali so bile takrat berlinske ulice kaj boljše kot afriška džungla?

Bob Feller bo dobival v tej sezoni $30,000 plače

Metalec žoge od clevelandskega teama Indians, je včeraj podpisal pogodbo za igranje v letošnji sezoni. Splošno se govori, da bo dobil najmanj $30,000 za to sezono, kar je najvišja plača, ki jo je še kdaj dobil kak metalec žoge. Prošlo sezono je dobil Feller $27,500, ko je dobil 27 iger.

Prestal operacijo

John Bradach, 19620 Ormiston Ave. je prestal operacijo na slepiču v Glenville bolnišnici. Prijatelji ga lahko obiščejo od 2 do 3 popoldne in 7:30 do 8:30 zvečer.

Težka poškodba

Ana Požun, 993 E. 78. St., Suite 5 si je zlomila roko, ko ji je spodletelo na ledu, hoteč iti na ulično železnico. Nahaja se v bolniški postelji doma in prijateljice so prošene, da jo obiščejo.

Grki so odbili močan izpad Italijanov

Atene, 21. jan. — S fronte se poroča, da so grške čete odbile enega največjih in skrbno zasnovanih italijanskih napadov v sektorju Tepelini. V tem brezupnem poskusu Italijanov, da bi zadržali prodiranje Grkov, so izgubili fašisti še nekaj svojih postojank in mnogo vojakov. Severno od Klisure so Grki zopet napredovali kljub silnim snežnim viharjem. Ko so zavzeli neko višino, so zajeli 100 italijanskih vojakov s tremi častniki, več topov in mnogo zabojev municije.

Včeraj so italijanska letala napadla Pirej. Nanje so se zagnali angleški letalci in v boju sklatili dva italijanska bombnika, ostale pa zapodili v beg. Na tisoče ljudi je zrl boj iz Aten, pet milj proč.

KAR JE PREVEČ, JE KONČNO PREVEČ

Miami Beach, Fla. — Stanley Sykes je ustrelil šoferja Jack Meanesa iz Akrona, O., s katerim sta skupaj stanovala. Ubijalec navaja kot vzrok, da je Meanes rabil celo leto njegovo zobno krtačico, glavnik in brivno britev.

ZELO TEHTEN VZROK

Newbern, N. C. — Sodnik Carr je oprostil nekega državljana od porotniške službe, ker mu je dal ta jako tehten vzrok. Povedal je namreč, da mu je zdravnik predpisal, da mora jesti šestkrat na dan, česar ne bi mogel izvršiti, če bi bil na poroti.

V bolnišnici

Mrs. Frances Allen (Šilc) iz 1188 E. 61. St. se nahaja v St. Alexis bolnišnici. Obiski so dovoljeni. V soboto ali nedeljo pride domov.

Zahvala za obiske

Mrs. Frances Culkar, 8709 Rosewood Ave., se zahvaljuje svojim številnim prijateljem za cvetlice, obiske in darove za časa njene bolezni.

V bolnišnico

S Svetkovo ambulanco je bil odpeljan v Lakeside bolnišnico Frank Brlan, 831 E. 207. St. Prijatelji ga lahko obiščejo.

V "Fišerci" bodo sedaj delali razne dele za ameriške bombnike

Govori se, da bo tovarna prenehala izdelovati ogrodja za avtomobile in bo izdelovala samo dele za lètala. Tovarna bo začela z delom najbrže v poznem poletju.

DO 15,000 DELAVCEV BO DELALO V TEM NOVEM PODJETJU

General Motors korporacija naznanja, da bo spremenila ogromno Fisher Body tovarno na Coit Rd. in 140. cesta v podjetje za izdelovanje delov za dvomotorne bombnike. Fisher Body in podružnice v Detroitu bi napravile potrebne dele za 200 bombnikov na mesec.

Iz zanesljivih virov se poroča, da bo lokalna Fisher Body popolnoma prenehala izdelovati ogrodja za Chevrolet avte, kar se bo preneslo v tovarno v Grand Rapids, Mich. Tukaj bi se pa izdelovalo samo dele za letala.

E. J. Gleason, manager Fisher Body, clevelandska divizija, naznanja, da so načrti za preosnovo tovarne že narejeni. Kadar bo začela tovarna obratovati s polno paro na novih naročilih za letala, bo zaposlenih tukaj in v Detroitu do 15,000 delavcev. Lokalna tovarna zaposluje zdaj 3,500 delavcev v dveh šihtih, pet dni na teden.

Švica izpušča francoske vojne ujetnike

Vichy, Francija. — Švicarska vlada je izpustila prvi oddelek francoskih ujetnikov, ki so bili internirani od lanskega junija. V tem oddelku je bilo 30,000 vojakov. Vlada jih bo poslala na njih domove potem, ko jih bo uradno odpustila od vojaške službe.

Delavski praznik naj bi bil pozneje

Atlantic City. — Predsednik Roosevelt je nasvetoval, naj bi se praznoval Delavski praznik (Labor Day) en teden pozneje. S tem bi bilo mnogo pomagano poletnim bivališčem, ker navadno se začno s tem dnem seliti izletniki nazaj v mesta. Letošnji Delavski praznik bo 1. septembra, za več dni bolj zgodaj kot navadno.

Smrtna kazen za požig v Franciji

Vichy, Francija. — Nek odpuščeni kmetski delavec je iz maščevanja zažgal svojemu gospodarju hišo in hlev. Oblasti so ga prijele in obsodile na smrt. Tako ostre kazni v Franciji še ne pomnijo za sličen prestopek.

Še na mnogo let!

Mr. in Mrs. Frank Potočar, 1543 E. 45. St. obhajata danes 41. obletnico zakonskega življenja. Otroci in prijatelji jima želijo, da bi zdrava in vesela v sreči doživela zlato poroko.

Letna seja

Nocoj ob osmih se vrši letna seja Skupnih društev fare sv. Vida. Prošeni so vsi stari in novoizvoljeni zastopniki in zastopnice, da se udeležijo. Urediti bo treba tudi za prihodnjo veselico.

IZ RAZNIH KRAJEV PO AMERIKI

Eveleth, Minn. — Pred dnevi je tu umrl pionir Anton Boben, star 86 let in rojen v Stranski vasi pri Semiču v Beli Krajini. V Ameriki — ves čas v Minnesoti — je bil 49 let in tu zapušča dva sinova in tri hčere poleg številnih vnukov in pravnukov.

Sharon, Pa. — Dne 12. januarja zvečer sta bila pri sankanju ubita dva slovenska dečka, bratca Fred in Joseph Vodeničar, prvi star 13 in drugi 12 let. Bila sta sinova rojaka Jos. Vodeničarja. Povozil ju je taksi.

Brooklyn, N. Y. — Dne 14. januarja je tukaj na porodu umrla Mary Mihelič, stara 39 let in doma iz Zdehovega v Beli Krajini. V Ameriki je bila okrog 20 let in tu zapušča moža in dva otroka.

Ameriški polkovnik je v Bolgariji

Sofija, Bolgarija. — Ameriški polkovnik William Donovan, ki potuje po Evropi in opazuje bojne fronte, je dospel v Bolgarijo in bo sprejet pri kralju v avdijenci. Donovan je potoval preko vse severne Afrike in si ogledal tamošnji položaj. Nato se je odpeljal preko Grčije v Bolgarijo.

Popravek

Napačno se nam je sporočalo, da se nahaja Mr. John Požar v Lakeside bolnišnici. V resnici se nahaja v St. Alexis bolnišnici.

ŽENO IN HČER JE VPREGEL V PLUG

Portsmouth, O. — Mrs. Goldie Brandel, stara 30 let, je prišla k šerifu in mu izpovedala, da je ustrelila svojega moža. Z materjo je prišla tudi njena 14 letna hči Ollie, ki je gledala, kako je mati ustrelila njenega očeta.

Mrs. Brandel je izpovedala, kako jo je mož neprestano mučil. Lansko leto jo je celo s hčerjo vpregel v plug, ki sta ga morala vleči. Bil je tudi zelo ljubosumen in jo je neprestano pretepal. Sosedov fant je pisal pismo njeni hčeri in mož je to pismo dobil. Dolžil je ženo, da je to pismo zanjo. Vzel je puško in grozil, da bo vse postrelil. Žena mu je pa skrila naboje.

Ko je šel mož spat, je žena nabila puško, šla k moževi postelji in mu sprožila strel v hrbet. Mož se ni niti ganil. Hči je gledala ves prizor. Potem je žena vso noč sedela v sobi. Zjutraj je skuhala zajtrk za otroke, nakar je poslala hčerko k sosedom po pomoč. Eden izmed sorodnikov je pripeljal Mrs. Brandel v mesto k šerifu. Družina ima pet otrok v starosti od 14 do 5 let.

"AMERIŠKA DOMOVINA"
AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto $5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3 00
Za Evropo, celo leto, $7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, $5.50 per year; Cleveland, by mail, $7.00 per year
U. S. and Canada, $3 00 for 6 months; Cleveland, by mail, $3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier $5.50 per year, $3.00 for 6 months
European subscription, $7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 18 Wed., Jan. 22, 1941

Demokracija ne umira!

"V očigled velikih nevarnosti, kakršnim nismo stali še nikdar nasproti, je naš namen, da varjemo in nadaljujemo poštenje in čast demokracije."

Tako je govoril predsednik Franklin Delano Roosevelt, ko je podajal prisego kot predsednik Zedinjenih držav za svoj tretji termin, ter nadalje svečano izjavil:

"Mi ne gremo nazaj! Mi tudi ne mislimo stati na enem mestu. Kot Amerikanci gremo naprej v službi za našo domovino, kot je to volja božja.

"So ljudje, ki mislijo, da je bododčnost v tiranstvu in sužnosti in da svoboda umira.

"Toda mi Amerikanci vemo, da temu ni tako. Demokracija ne umira . . ."

Velike in pomenljive so besede najvišjega predstavnika naše dežele, ki je v pondeljek podal prisego svojemu narodu, da bo izpolnoval dolžnosti svojega urada v blagor narodu in domovini. Obratno je pa dolžnost vsakega ameriškega državljana, ne glede na njegovo politično prepričanje, da izkaže predsedniku popolno zaupanje in mu da vso podporo. To še posebno zdaj, v teh dneh preizkušnje, ko mora naša vlada gledati, da obvarje deželo pretečih nevarnosti.

Samo v tem pravcu je pravi patriotizem in zagotovilo za zdravo bodočnost Zedinjenih držav.

Za dobro ime naroda

Ameriška publika, ki seje dokaj zanimala za mednarodno razstavo v Clevelandu, zelo hvali program, ki je bil podan zadnjo soboto v mestni dvorani ob priliki "Jugoslovanskega dneva." Razstavo je obiskalo v dnevih od 4. do 19. januarja do 150,000 oseb. Rekordno število obiskovalcev je bilo pa v soboto večer, preko 9,000. Iz tega se lahko sklepa, da je bilo v soboto na razstavi zelo mnogo naših ljudi.

Tako je prav! Pokažimo se, kadar gre za dobro ime naroda. Pokažimo se ob takih prilikah, da bodo druge narodnosti videle, da nas je nekaj, da smo narod v Clevelandu, ki nekaj šteje.

Tisti, ki so obiskovali razstavo vsak večer, tako časnikarski poročevalci in oni, ki so izvrševali tam razne uradne funkcije, so bili vsi vzhičeni nad našim programom. Splošna sodba je, da je bil ta program krona vseh programov. Ponosni smo na to in gotovo je to v zadočenje vsem, ki so pri programu sodelovali. Razen v enem slučaju, ni nihče odrekel sodelovanja. Vsa čast tistim, ki se niso izgovarjali. Na take vedno lahko računamo, da bodo storili svojo narodno dolžnost.

Čas in trud posameznikov gre v takih slučajih za skupni kredit narodu. Bodimo vedno taki in vedno pripravljeni doprinesti svoj delež za skupno stvar, ne da bi pričakovali za to posebno hvalo ali dobiček. Zavedajmo se ob vsaki priliki, da smo narod, ki ne zaostaja za nobenim drugim, ne v narodnem zanosu ne v kulturi. S tem širimo slavo in dobro ime našega naroda v tej novi domovini ter bomo vedno stali v prvi vrsti. Ob vsaki priliki se zavedajmo, da smo potomci kulturnega slovenskega naroda. Bodimo vedno ponosni na to in upoštevani bomo.

Narodne obveznosti

Vse, kar premore naš narod v tej novi domovini, si je moral postaviti sam. Niti kamenčka v naših narodnih zgradbah ni podedoval od svojih prednikov. Prišli smo v novo domovino na prazno ledino. Edino, kar smo prinesli s seboj iz naše rojstne domovine so bile pridne roke, zvesto slovensko srce, slovenske šege in navade, pa slovenski ponos. To vse so naši pionirji položili za podlago svojemu bodočemu narodnemu življenju v novi domovini in na tem temelju so začeli graditi narodno imovino: cerkve, šole, narodne domove, podporne organizacije. Postavili so si mogočne zgradbe, v katerih goji narod svojo srčno, dušno in umsko kulturo.

Ako se ozremo okrog sebe, si moramo čestitati, da delo ni bilo zaman. Danes imamo in lastujemo zgradbe, na katere smo lahko ponosni. Imamo organizacije, kulturne in gospodarske, ki so v velik kredit narodu. Naše narodno bogastvo gre v milijone dolarjev. In vse to je sad in uspeh pridnega slovenskega naroda.

To naše narodno bogastvo nam kaže, da smo napreden narod, da nismo narod slabičev. Vse to kaže, da se zavedamo svojih dolžnosti in svojih obveznosti. Da, obveznosti! Vse naše narodne zgradbe, bodisi cerkve ali šole, organizacije in kulturna društva, banke in posojilna društva, vse vzdrževati je naša narodna obveznost, ki je tako potrebna kot naš vsakdanji kruh.

Ob zaključku prošlega leta, ko slišimo letne bilance teh naših narodnih inštitucij, vidimo, da še vedno napredujemo. Dokler pa napredujemo, rastemo in dokler rastemo, smo zdravi.

Pojdimo v tem pravcu naprej. Narod je cenjen po svoji izobrazbi in kulturi, pa obenem po svojem narodnem bogastvu. Slovenci v tej novi domovini nismo zadnji, če ne stopamo celo precej daleč pred drugimi. Ne odnehajmo! Bodimo vedno dovzetni do svojih narodnih obveznosti! Ne smemo se izpostavljati nevarnosti brezdelja za naše narodne inštitucije, ne smemo dopustiti, da bi se začeli njih temelji rušiti.

BESEDA IZ NARODA

Janko N. Rogelj:

Slovenska narodna čitalnica ob 35-letnici

V letošnjem letu bo minulo 35 let, odkar se je ustanovila Slovenska narodna čitalnica v Clevelandu. Med nami so še ustanovniki, ki se dobro in lepo spominjajo tistega poletja, ko je pričela med njimi živeti ideja, da bi ustanovili čitalnico, kjer bi se shajali naši Slovenci v Clevelandu, ki so hrepeneli po duševnem razvedrilu. Ni bilo to tako lahko delo, toda našli so se ljudje, ki so šli preko ovir ter dali ideji kos samostojnosti in pot v bodočnost. Treba je bilo pojmovati pomen čitalnice in njeno veliko nalogo, da so prišli do enotne misli: Ustanovimo čitalnico.

Dne 29. avgusta, 1941 bo 35 let, odkar so se zbirali v Knausovi dvorani zavedni Slovenci, med njimi tedanji urednik "Nove Domovine," gospod Rajko Fajgelj, da se posvetujejo o ustanovitvi čitalnice. Bili so povečini člani "Slovenskega Sokola," društva "Triglav" in društva "Naprej" št. 5. Slovenske narodne podporne jednote.

O tej ustanovitvi nam koledar tiskovne družbe "Nova Domovina" za leto 1908 podaja sledeče poročilo.

"Na seji so se vsi navdušeno izrazili in sklenili, da se imenuje "Slovenska Narodna Čitalnica." Prvim predsednikom je bil izvoljen g. Franjo Černe, podpredsednikom Peter Pikš, glavnim tajnikom, ustanovitelj čitalnice, g. Rajko Fajgelj, blagajnikom g. Ivan Pirnat. Čitalnica brez denarnih sredstev ni mogla dobiti, oziroma najeti pripravnih prostorov, se je takrat oglasil g. G. Travnikar, kateri je prepustil brezplačno del njegovih prostorov. S skromnimi močmi se je pričelo. Pisalo se je najprvo na vse slovenske ameriške časopise, ki so velikodušno začeli pošiljati brezplačno svoje časopise na čitalnico.

Iz malega raste veliko; zanimanje za čitalnico je začelo prihajati večje in kmalu je čitalnica štela okoli sto članov. Z majhno mesečnino 25 centov na mesec, se je kmalu toliko nabralo, da se je moglo naročiti precej časopisov iz starega kraja. Dne 28. novembra je čitalnica priredila svojo prvo veselico v Knausovi dvorani, ki je nadvse nepričakovano dobro izpadla. Dohodki veselice so bili toliki, da si je čitalnica takoj naročila 250 knjig, večino krasno vezane. Ob tej veselici je tudi prvič nastopilo več društev, kakor "Triglav," ki je pospešil sijaj veselice s svojim pevskim zborom, kakor tudi obstoječe društvo "Sava."

Dne 9. januarja, 1907. so se vršile prve glavne volitve odbora. Izvoljeni so bili z veliko večino: Predsednik Fr. Černe, podpredsednik P. Pikš, prvi tajnik Louis J. Pirc, (Rajko Fajgelj je radi preobilih poslov odstopil že med letom), blagajnikom A. Grdina, in knjižničarjem Louis J. Pirc.

Med tem se je čitalnica iz svojih začasnih prostorov pri g. G. Travnikarju preselila v svoje prostore na 1365 East 55th cesti, kjer se je kmalu udomačila. Preskrbela si je lepo omaro za knjige. Čitalnica je takrat imela listov: slovenske iz Amerike in iz domovine, tako nekaj nemških in angleških. Čitalnica je takrat imela 315 knjig, večinoma krasno vezane. Pričelo se je takrat tudi s predavanji.

V enem letu svojega obstanka je čitalnica imenovala za izvanredne zasluge, ki sta jih pridobila za čitalnico, dva častna člana, to je: g. Rajko Fajgelj, ustanovnik, kateremu gre prva zahvala, da imamo S. N. Čitalnico in da se je pričela tako dobro razvijati. Potem g. Anton Benedik, ki je bil vedno mož na mestu, kjer se je šlo za koristi čitalnice: On je bil istočasno tudi tajnik "Slovenskega Sokola."

Po preteku enega leta so se priglasile tudi ženske in dekleta, ki so postale članice čitalnice."

Samo toliko imamo danes podatkov o ustanovitvi čitalnice.

Rad bi dobil kaj jasnejšega iz prvih zapisnikov, toda teh ni več. Do leta 1910. sem se poslužil ustnih izročil, kjer se pričenja zopet pisana zgodovina.

V naši Slovenski narodni čitalnici visi slika prvega odbora. Na sliki so: Frank Černe, Jože Kalan, Ivan Špehek, Zupančič, Ivan Avsec, Anton Benedik, Peter Pikš in Ivan Pirnat. (Zadnji štirje so že umrli.)

Ustno izročilo pove, da se je ob ustanovitvi vpisalo 28 članov, med katerimi je bil tudi poznani in delavni čitalničar Frank Korče, ki je veliko pripomogel k temu, da je čitalnica dobila pomen, ki gre takemu kulturnemu zavodu.

V letu 1907 in 1908 je bila precejšna kriza med delavci v Clevelandu. Denarja ni bilo; prišlo je tako daleč, da je bila čitalnica v denarnih zadregah, o čemer bomo slišali še pozneje. Čitalničar Frank Černe je takrat stopil do članov in rojakov, da naj priskočijo na pomoč. Nabral je vsoto 65 dolarjev. Čitalnica si je zopet opomogla.

Iz preje omenjenih prostorov se je čitalnica preselila na St. Clair cesto, v bližino 55. ceste, k čitalničarju Rudolf Perdanu; od tam na 61. cesto k Levstiku. Med tem časom so se vršili manjši boji med čitalničarji. Pričela so se izmenjavati mnenja, čistilo se je obzorje, vsa pripovedovanja kažejo, da je bilo življenje v čitalnici zanimivo. Kako se danes radi pogovarjajo stari čitalničarji o tistih hudih dnevih, kako šele danes trezno presojajo: Kdo je imel prav, in kdo zopet ne. Iz tistih in poznejših časov nam govori o posameznih nedostatkih in navodilih tako zvana "Pritožbena knjiga," katerega je na razpolago vsem čitalničarjem v čitalnici. Predolgo bi se zavleklo to pisanje, ako bi vam navajal podrobnosti, ampak zaradi boljšega pojmovanja, kaj se je godilo takrat v čitalnici, jo omenim na tem mestu.

V letu 1910 se nahaja čitalnica na St. Clair Ave. in Norwood Rd. Potreba je zahtevala, da so morali preseliti hišo na Norwood Rd. in Glass Ave., in tako se je s hišo preselila tudi čitalnica. Tudi malo ognja je bilo takrat, da so pogorele zavese v čitalnici, toda knjige niso zgorele. Predsednik čitalnice je bil takrat Josip Žele, tajnik Mike Lah in blagajnik Požun. V tem letu se napiše tudi Spominska knjiga z zgodovino čitalnice. Te spominske knjige ni več danes med arhivi čitalnice. V zapisnikih tega leta se čita, da so bili pridni in aktivni sledeči čitalničarji: Josip Kalan, Primož Kogoj, Frank Hudovernik, Slave Trošt, Ivan Lah, Karol Rogel, kolektor, Anton Peterlin, Spetič, Mike Lukner, Peter Pikš, Hinko Bole, Milan Trošt, Zamljen, Frank Černe in drugi. V majskem zapisniku je omenjeno, da je darovala za čitalnico Mrs. Kromar en dolar. To omenim samo radi tega, ker je bila ona ena izmed poznanih in zvestih čitalničark, ki je darovala marsikateri dolar v korist čitalnice. Ona je ostala zvesta čitalničarka do svoje smrti.

Koncem istega leta se čita v zapisnikih, da se čitalnica zanima za zidanje "Sokolskega doma." Na občnem zboru v mesecu decembru se dovoli iz čitalniške blagajne 25 dolarjev. Na istem zborovanju imenuje čitalnica Jos. Želeta in Ivana Laha za častne člane Slovenske narodne čitalnice v Clevelandu. Čitalničar Lah je naslednje leto odpotoval v domovino. Čitalnica je v njem izgubila dobrega člana in vestnega kolektorja. V čitalniški odbor za leto 1911 so izvoljeni sledeči: Jos. Žele predsednik, Peter Pikš podpredsednik, Adolf Petrič tajnik, J. Požun blagajnik, Anton Peterlin računski tajnik, in v nadzorni odbor sledeči: Frank Hudovernik, Frank Strehovec in Primož Kogoj. Knjižničar ostane Charlie Rogelj, ki nosi prvenstvo tega urada pri Slovenski narodni čitalnici.

(Dalje prihodnjič.)

Priznanje komur gre

Na ponovni apel in zahtevo delničarjev Slovenskega doma na Holmes Ave. je na delniški seji radi oddaljenosti in velike zaposljenosti odklonil nominacijo za ponovno izvolitev večletni direktor in predsednik Mr. Anton Jerman. Če bi ponovno kandidiral, kar je bila želja direktorja in velike večine delničarjev, bi ga zopet primorali, da bi nadalje prevzel predsedništvo. Mr. Anton Jerman namreč živi v Wickliffe, Ohio, 9 milj od naše korporacije. Da se je v resnici zavedal važnosti svoje pozicije, naj bo povedano, da ga ni bilo dneva v tednu ali nedelje, da se ne bi oglasil v Slovenskemu domu, povprašal po tekočih poslih, prispeval svoj narodni davek in odšel. Kljub veliki oddaljenosti je bil večkrat po dvakrat na dan v Slovenskem domu. Če je bila kakšna nujna zadeva ali izredna seja je zadostovalo, če smo ga poklicali na telefon in v pol ure je bil na mestu. Kar nismo zmogli oni, ki smo stanovali v bljižini korporacije, je to storil naš predsednik Mr. Anton Jerman.

Ob zaključku njegovega termina je dobro, da pogledamo rekord njegovega predsedništva. Kot predsednik korporacije je s svojim direktorjem lepo izvedel dobro uspelo proslavo dvajsetletnice. Refinancirala se je stanovanjska hiša in na njej zmanjšal dolg za $3,700.00. Posodil je na nizke obresti $4,000.00, da smo lahko brez težav refinanciranje izvršili ter pri tem prihranili okrog $1,300. o vse se je izvršilo pod njegovim nadzorstvom in z njegovo pomočjo v letu 1939.

Preteklo leto 1940 je bilo tudi plodonosno v znamenju dobrega gospodarstva. Mr. Anton Jerman si je zadal nalogo, da mora direktorij hraniti in odplačevati dolgove. V mesecu juniju, l. l. je predsednik potrdil kupčijo dodatnega zemljišča, za katerega smo v gotovini plačali $647.50. V januarju lanskega in v januarju letošnjega leta se je odplačalo na dolg na stanovanjsko hišo vsakokrat po $2,000.00 skupno $4,000.00. Hiša je sedaj popolnoma plačana. Poleg vsega tega se je pa odplačalo poleg obresti tudi na dolg pri SDZ nad $2,000.00. Če vse to pogledamo in še mnogo drugih dobrin, ki jih je Mr. Anton Jerman storil v korist korporacije je naša dolžnost, da se mu najlepše in iskreno zahvalimo.

Če hočemo biti iskreni, objektivni in pošteni, moramo Mr. Anton Jermanu priznati, da karkoli je storil v korist Slovenskega doma na Holmes Ave. od početka do sedaj, da ni nikoli iskal osebnih koristi, ampak je vedno in rad veliko žrtvoval v korist narodne ustanove. Največji narodni greh bi imel oni, ki bi kdaj dvomil na dnjegovo iskrenostjo in globoko poštenostjo. Da je temu tako lahko izpričamo vsi oni, ki smo že mnoga leta ob njegovi strani skupno delovali. Mr. Anton Jerman ni govorniški ekspert, toda v njem je utelešena lepa lastnost, da je previden, razsoden, pošten in najboljši gospodar. Zdi se mi, da so v narodnih zadevah njegove lastnosti bolj postrebne k uspehu kot pa košare praznih in lepo donečih besed brez cilja in smisla.

Ob zaključko naj se v imenu direktorja Slovenskega doma na Holmes Ave. najlepše zahvalim dosedanjemu predsedniku Anton Jermanu želeč, da ostane z nami z nasveti in dobro voljo tudi v bodoče. Ob slovesu iz urada pa mu kličemo: "Po enoletnih počitnicah Te hočemo zopet z naši sredini."

Joško Penko, tajnik
Slovenskega doma na Holmes

Iz Maple Heights, O.

Komaj je preteklo tri leta, kar se je gradil naš Narodni dom, pa je že premajhen. Takrat se je mislilo, da bodo prostori kot so, odgovarjali našim potrebam, ker pa vedno več ljudstva zahaja v naš dom, je potrebno, da se še nekaj prizida, da bo odgovarjalo sedajnim potrebam. Poleg vseh slovenskih društev in klubov, zborujejo v domu tudi: American Legion of Maple Hts., Lempco Union Local No. 1444 I. A. M., Maple Heights Republican Club, Maple Heights Business Men Ass'n., ter Maple Heights Home Owners Inc. Radi tega so delničarji na letošnji letni seji sklenili, da se v tem letu poveča klubove prostore, ter se napravi tudi točilnica poleg dvorane, ker potem bi odgovarjalo sedajnim zahtevam. Pa še pozneje kaj več o tem.

V nedeljo 12. januarja, se je vršila seja Mladinskega pevskega zbora "Kraljički," tudi na tej seji se je pokazalo veliko zanimanja za zbor, ker se je seje udeležilo večje število staršev in podpornih članov kot kedaj prej. Tudi celotni odbor je bil izvoljen na tej seji, kar je znamenje, da bodo "Kraljički" še dolgo žvergoleli.

V soboto 25. januarja zvečer, pa priredi društvo Dom št. 25 SDZ ples v dvorani SND, to je znamenje, da se bomo zopet enkrat prav dobro imeli, ker vse priprave so v dobrih rokah, ravno tako tudi godba, za katero skrbi naš prijlubljeni godbenik Louis Simončič. Vabljeni ste vsi od blizu in daleč, da pridete v soboto večer v Maple Heights. Vstopnina je samo 25c.

Anton Perušek.

Vojni ujetniki v starem veku

Usodo vojnih ujetnikov lahko zasledujemo tako daleč nazaj, kakor lahko zasledujemo vojne. Njihov položaj je bil vedno zelo težak. V starem veku so smatrali vojne ujetnike za sužnje in je lahko zmagovalec, oziroma nasprotnik, ki jih je ujel, počenjal z njimi, kar je hotel. že takrat so jih uporabljali za težka javna dela, kar je še tudi danes v navadi. Znano je, da so vojni ujetniki že 1350 let pred Kristusom pod egiptovskim kraljem Ramzesom II. skopali prekop do Nilove delte skozi Vadi Tulumat na jug proti Črnemu morju. Isti kralj je naložil Izraelcem plačevanje tlake. Z njihovim delom je spremenil velike puščave v rodovitno zemljo. Pod njegovim naslednikom so se Izraelci preselili v Kanaan. Zato pa v Egiptu niso prenehali z javnimi deli. Egipčani so se bojevali z vsemi sosedi. Pri vsakem bojnem pohodu so nalovili več ali manj ujetnikov. Pod njihovo oblastjo je bilo vedno mnogo ujetnikov Skitov, Tračanov, Indijancev, Abesincev. Njihove žuljave roke so postavile krasne egiptovske hrame, sfinge, obeliske in piramide, ki jih še danes občuduje ves svet.

Omenjeni prekop, ki so ga skopali Ramzesu II. vojni ujetniki, je znamenit zavoljo tega, ker je to prav za prav pr[illegible]ški prekop. Faraon ga [illegible]gel dokončati, ker so m[illegible]nirji dokazali, da je [illegible] Rdečegam orja višja od [illegible] Slanih jezer, pa je [illegible] strah, da bi vdrla morsk[illegible] v deželo in bi povzročila [illegible] poplave. Novo merjenje [illegible] potrdilo. Višinska razli[illegible] gladinama Slanih jezer [illegible]čega morja znaša sedem [illegible] Prekop je kmalu zasul[illegible] Dvesto let kasneje ga je [illegible]novno očistiti faraon N[illegible] teh delih je bilo zaposlen[illegible] 000 vojnih ujetnikov. N[illegible]lo proročišča je tudi on p[illegible] z delom. Prekop je do[illegible] le leta 522 pred Kristus[illegible]zijski kralj Darij Hista[illegible] je podjarmil Egipt.

Tako vidimo, da so vo[illegible]niki že dolgo pred Krist[illegible] vrševali dela, ki jih kom[illegible]re današnja tehnika. [illegible] bil pač že od nekdaj n[illegible] najcenejša in najzane[illegible] delovna moč.

Salamonska razso[illegible]

V okolici Kodanja je [illegible] tomobilist nedavno pov[illegible] Pritekel je kmet, in zah[illegible]njo tri krone odškodni[illegible] mobilist bi jo nato lahk[illegible] seboj. Ta se pa s tem [illegible]njal. Cena se mu je z[illegible] visoka. Plačal bi le d[illegible] Moža sta se prepirala [illegible]gla marsikakšno v obra[illegible] je prišel vaški policist i[illegible] sodbo. Ko je videl, da [illegible] ne moreta zediniti sam[illegible] ene krone, je dejal: "D[illegible] bosta prišla do svoje [illegible] Nato je velel vozaču, n[illegible] dve kroni. Ko je imel [illegible] rokah, je izvlekel den[illegible] priložil iz svojega še en[illegible] Denar je izročil kmetu [illegible]gos pod pazduho in se [illegible] od obeh z besedami: "T[illegible] ni nisem še nikoli pri[illegible] si." Oba moža sta se z[illegible] pristala sta na to sa[illegible] razsodbo si odpustila h[illegible] de in odšla vsak svojo [illegible]

Tale je že malo poz[illegible] moja krivda, če jo je [illegible] medil toliko časa na št[illegible]

Veste, nekje v Collin[illegible] naše pridne ženice pripr[illegible] žičnico otročičkom. [illegible] Francka, ki zna tako le[illegible]škat, je bila tudi zrave[illegible]

Da bo pa bolj učink[illegible] bodo otročički imeli bol[illegible] da je Miklavž res živa [illegible] bitje in da to niso sam[illegible] so naprosile nekega r[illegible] se je oblekel v tisto le[illegible] uniformo, si nadel na [illegible]go belo brado in kot tak[illegible] vzhičenim otrokom pre[illegible]rila.

Otroci so kar zijali, [illegible]deli prijaznega Miklav[illegible] je delil tako lepa darile[illegible] so se ga bali, pa so se [illegible] privadili in ga obstopil[illegible]kali za rokav in brado.

Miklavž, ki je tudi "[illegible] dober človek in zlata d[illegible] začel jemati otroke dr[illegible] drugim v naročje in [illegible] prisrčkano objemal, d[illegible] otročičkom mlada srčec[illegible]pila radosti.

Tako je dobila od [illegible] "kis" tudi mala Franc[illegible] zelo brihtno dekletce. [illegible] če k materi in jih zašep[illegible]

"Mama, ali imajo tud[illegible] sih salune?"

"Seveda ne, prismo[illegible] reče mama. "Kdo ti je [illegible] vedal?"

"Povedal mi ni nihče, [illegible]me je prejle Miklavž [illegible] prav tako dišal kot naš [illegible] pride v soboto večer [illegible] saluna."

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

nico sem mu že pohabil, sem mu vsaj levico, dovolj nesrečen. Udarec po glaga položil na tla vsaj za časa, da bi se z Mimbre- umaknila.

no sem ga čakal s puško v

hivjal je, oči so mu bile ene, zavihtel je nož, planil e.

kočil sem, brž prijel pu- cev in zamahnil. Sunil je m po zraku, udaril sem ga tom po glavi.

el je, obležal.

govi ljudje so zatulili, kot kdo odira. Prepričani so bili, da sem jim poglava- il. Blizu pa si niso upali. ora so se vračali tisti, ki iteli po puške. Pametnej- kočili po konje.

več bi tvegal, če bi se bil dil. Treba je bilo oditi na

nila sva se in zbežala po h konjem. Mimbrenjo s i zdravimi nogami me je prehitel. Ko sem prišel korakov daleč, je že izgi- ovinkom, pa se koj spet Na konju je sedel, mojega eljal za vajeti. Res pame- istroumen deček je bil! koku mi je prihitel napro- hal sem, obrnila sva ko- oddirjala nazaj po poti, smo pripotovali.

nama so streljali Yume. en ni zadel.

boden sem bil. Da bi me spet dobili v pest, na to bilo treba več misliti. bi jih bil pustil, šel na- Mimbrenjem in z njihovo o osvobodil rojake izse- ki so nekje med potom za- v varstvu čete Yumov.

a prej sem moral misliti go. Namreč na haciende- njegove črede.

ne so mu upepelili poslo- gozdove, berač je bil, uni- aj sem čul v Uresu, da že ni več tako bogat ko izpo- Le črede so mu še ostale je bilo precej. Vsaj neko- je lahko opomogel z nji- n zato sem mu sklenil čre- iti.

eda so bile še v rokah Yu- Sam jim jih nisem mogel ti, Mimbrenji so mi mora- nagati.

a — ali bodo prišli o pra- asu?

dni je minilo, odkar sem brzega sela k Nalgu mo- , k Močnemu bivolu, in ga sil za pomoč. Mogoče da prišli k velikemu hrastu ob gozda, kjer smo se domeni- se sestanemo, mogoče pa da jih še ni bilo. Zanesljiv- e bilo, če sem vzel v račun, moral še nekaj dni čaka- leje.

če so medtem Yume s čre- odšli —?

nisem vedel, kje ležijo tre- njihovi wigwami in paš- Vprašal sem Mimbrenja, ni vedel. Ugibal sem.

ri dni sem potoval kot ujet- Yumami in Vete ja je odre- ljši počitek. Počitek, tako sodil, je bil potreben, ker neli še pač daleč do doma. o —? Računal sem, da še tiri dni. Težko bi jih dohi- Mimbrenji.

držati je bilo treba, ki bi adrževalo za nekaj dni. In tim sredstvom sem svobo- razpolagal. Kajti vaba za e ni bil nihče drug ko — am. Zvabiti sem jih moral eboj, kolikor mogoče daleč boj.

to ni bilo težko.

me bi napelj vse sile, da bi pet dobili, o tem nisem dvo- Prvič zato, ker so se mora- ščevati za smrt poglavarje- sina. Pa tudi zato, ker so ali oprati sramoto, ki sem jo povzročil s svojim be- Trdno so me imeli v pesti, rogali so se mi, devetdeset dobro oboroženih bojevnikov je bilo krog mene in posebej me je stražilo še pet čuvarjev, povedal sem poglavarju, da bom ušel, in sem res tudi ušel, pa ne morebiti ponoči in v temi, pri belem dnevu in pred očmi vsega tabora. Kar roko je bilo treba iztegniti po meni, za menoj so planili, pa niso me dobili, dvanajst ljudi sem ohromil za vse življenje, dva druga sta bila mrtva, poglavar sam mi je prav sramotno podlegel —. Koliko sramote—! Ne samo za poglavarja in za njegove bojevnike, ampak za ves rod —.

In to sramoto so oprali, vsaj nekoliko oprali, če so me spet dobili in mučili do smrti.

Iz vsega tega sem sklepal, da me bodo zelo vneto zasledovali. Treba je le še bilo, da sem podžigal njihovo vnemo, se jim nastavljal, pa spet umikal, jih zadrževal, pa spet vabil za seboj.

Ali tako izpostavljanje ni bilo nevarno?

Nisem se jih bal.

Koliko bi jih prišlo za menoj? Vsi gotovo ne.

Od devetdeset bojevnikov jih je manjša četa ostala pri izseljencih, drugi so potovali z menoj. Od teh so jih potrebovali precejšnje število za gonjače, dvanajst jih je bilo nesposobnih za boj, dva sta bila mrtva, nekaj jih je moralo ostati pri ranjencih, ki niso mogli dalje, kajti krogla v kolk je lahko smrtno nevarna. Ni jih torej mnogo ostalo za zasledovanje. In tistih se mi ni bilo treba bati.

Zasodil sem, da bo takole.

Ko se bo Vete ja prebudil iz omotice, bo najprvo odločil, da morajo črede ostati na jasi v soteski, kjer je bilo paše dovolj za nje. Pri njih bi ostali tudi ranjenci in z njimi toliko bojevnikov, kolikor jih je bilo treba za stražo pri čredah in za postrežbo pri ranjencih. Vsi drugi pa bi se morali nemudoma pripraviti za zasledovanje. Old Shatterhanda so morali prijeti in oprati svojo sramoto.

Računal sem, da bom imel za seboj štirideset do petdeset ljudi. In njihova vnema bo tem večja, ker jih ni bilo mnogo in ker so morali sami rešiti čast vsega rodu.

Da pa zvabim Yume za seboj, sem moral ostati na potu k haciendi, ker so bili vsekakor prepričani, da se bom tja obrnil. Tudi preveč hiteti nisem smel. čim bliže sem jim ostal, s tem večjo vnemo bi me zasledovali, tem manj bi jim prišlo na misel, da bi se vrnili domov. Najbolje je bilo, če sem se jim tu pa tam pokazal. In moja sled je morala biti precej razločna, da bi laže našli za menoj.

In če sem pri velikem hrastu našel Mimbrenje, kar tudi ni bilo neverjetno, sem lahko z njihovo pomočjo polovil Yume s poglavarjem vred, jim vzel črede ter jih vrnil hacienderu.

Tako sem ugibal in razmišljal, ko sva v zmernem diru hitela po soteskah. O zasledovalcih ni bilo sledu več.

Povedal sem Mimbrenju svoje misli. Nič ni rekel, si ni upal, če je bil morebiti tudi drugačnih misli. Pozorno me je poslušal in šele ko sem skončal, je dejal tehtno in resnobno, kakor je bilo pri njem v navadi:

"Old Shatterhand torej misli, da jih bo kakih petdeset prišlo za nama?"

"Najmanj štirideset do petdeset."

"Mislim, da jih zaenkrat še ne bo toliko."

"Zakaj ne?"

"Ko sva zbežala, je bil poglavar še v omotici. Bojevniki ne bodo ničesar ukrenili brez njegovega povelja. Počakali bodo, da se prebudi in da slišijo, kaj jim bo zapovedal."

Zopet nekaj o šolah

Piše Anton Grdina

Konec.

Ko sem se prepričal o metodah poučevanja pri Mrs. Fisher, tedaj sem sklenil, da se bom tudi jaz udeleževal njene šole dnevne ali večerne, kadar mi bo pač čas dopuščal in k temu bom povabil še nekaj mož in žena.

V šoli, kjer poučuje Mrs. Fisher se zbirajo učenci različnih narodnosti. Vsak pa si lahko izbere predmet, ki se ga hoče učiti. Eni se uče za državljanstvo, drugi branja in pisanja in zopet tretji kakšnega drugega predmeta, ki vedo, da jim bo koristil. Lahko pa tudi samo poslušate in se pri tem veliko naučite in izobrazite.

Učitelji in učiteljice so mnenja, da ko dobite državljanski papir, nikar ne odnehajte pohajati v šolo, ampak še z večjim veseljem hodite, da se boste priučili jezika v govoru in pisavi.

Mrs. Fisher opravičuje mnoge tudi s tem, da mogoče niso v šoli dobili dovolj ugodnih prilik. Kajti pripomnila je: "Poglejte kako je zanemarjeno v teh prostorih. Če bo tako naprej, bo v doglednem času šolska oblast opustila ta prostor v tej okolici. To pa zato, ker učenci radi nemarnosti v šolskih prostorih izgube veselje do pouka. Tega tu je pa zopet krivda ljudi samih, ker se ne zavedajo, da je to popolnoma njih zadeva, kajti če bi se zavedali svojih pravic, bi se lahko potegnili zanje. Ljudem se godi krivica po njih lastni krivdi. Upravitelji teh prostorov so plačani in tisti, ki jih plačujejo pa ne dobe postrežbe kot bi jo morali. Ali ne izhaja vse iz nevednosti?"

Mrs. Fisher je rekla dalje: "Vem še za neke druge prostore, ki pa so v okraju, kjer se ljudje zavedajo svojih dolžnosti in pravic in vedo kaj kot državljani lahko zahtevajo. Če bi videli dotične prostore in te naše, pa bi videli, da je velikanska razlika kot dan in noč. Vsak državljan bi moral vedeti kaj lahko zahteva. Saj plačujemo za šole dovolj visoke davke, da se potem lahko tudi zahteva postrežbo, če pa davkoplačevalci te postrežbe ne dobe, tedaj je pa to popolnoma njih krivda."

Zelo pikro se je tudi izrazila o javnih nameščencih, posebno kritiko pa je izrekla za tiste, ki se ob volitvah priplazijo do uradnih mest in iste potem zanemarjajo, da ljudje ne dobe tiste postrežbe, kot bi jo morali in tako kradejo denar davkoplačevalcev, ker ure, ki so določene za delo in ljudsko postrežbo porabijo za kaj drugega. Mrs. Fisher pravi, da če bi bili ljudje malo bolj poučeni, kaj vse lahko zahtevajo za svoje davke, da bi bilo veliko drugače pri naših mestnih in drugih vladah in bi davki veliko več zalegli kot pa sedaj. Vse to pa je odvisno v koliko so ljudje poučeni o svojih pravicah in to bi se lahko naučili v šoli.

Izvajanja Mrs. Fisher smo z velikim zanimanjem poslušali in smo čas, ki smo ga tam zmudili, prav dobro investirali. Prav tako pa se je izrazila o zanikerni postrežbi učiteljev in učiteljic, ko pravi: "Če bi vsi učitelji in učiteljice v resnici razumeli pravo potrebo in bi učili tako kot je prav in potrebno, bi mnogi radi hodili v šolo. Ker je mnogim samo zato, da minejo ure v šoli in da imajo svoj zaslužek, je potem tudi tistim, ki pohajajo v šole malo mar, da bi se učili. Zato pravi, da bi morali mi kot državljani ali pa če še niso državljani (ona pravi, da imajo nedržavljani prav tako pravice zahtevati postrežbo kakor državljani) zahtevati točno postrežbo. Vsemu temu so državljani prav sami krivi, ker se sploh ne zavedajo svojih državljanskih pravic.

Pri poučevanju je Mrs. Fisher zelo zanimiva. Sicer govori samo angleško, a to vam tako razloži in raztolmači, da jo vsak lahko razume in se kaj nauči, ker prav po materinsko postopa s svojimi učenci. Vselej pa izbere predmet, ki je zanimiv in pri tem se lahko učenci marsikaj nauče. Želi pa vedno, da jo učenec, če kakšne stvari ni razumel tudi vpraša za boljšo razlago. Vedno in povsod se zavzame za tujezemca, če bi ga kdo izkoriščal in take slučaje prinese tudi pred sodnijo, kjer izposluje, da se prizadetemu poravna storjena krivica.

V kolikor sem spoznal Mrs. Fisher iz pogovorov z njo, sem dobil o njej zelo povoljno sliko. Zdi se mi, da je ena najbolj delavnih in razsodnih učiteljic ter nad vse delavna. Pri vsej njeni učenosti in dolgoletnih izkušnjah je vedno prijazna in ponižna, brez vsakega napuha. Potovala je tudi že krog sveta, zato pa ve tudi za to ali ono postavo.

Nikar pa ne mislite, da je bil namen tega dopisa, da bi morali sedaj vsi hoditi v njene razrede v večerno šolo. Ona ne more poučevati več kot samo določeno število učencev. Iz tega, kar smo slišali, sledi samo to, da bi morali bolj pogosto pohajati v šole popoldne ali pa zvečer in vsi brez izjeme in neglede na starost. Ona poučuje na WPA projektu in prav vsak lahko pride v to šolo, vprašanje je samo, zakaj se bo najbolj zanimal. Uči se lahko za državljanstvo, angleškega jezika v govoru in pisavi itd. Mrs. Fisher poučuje vsake prve štiri dni v tednu popoldan in zvečer v St. Clair knjižnici v spodnjih prostorih.

Prav vsak se lahko o vsem tem prepriča sam in bo videl, da je tako kot sem vam povedal. Vesela bo vsakogar in vsak bo z veseljem sprejet, če se bo želel prijaviti. Obenem pa zelo iskreno priporočam našim ljudem, da bi obiskovali šole, ki vas ničesar ne stanejo. Ker pa v naši okolici poučujejo tudi naši rojaki, zato vam priporočam, da se poslužujete tudi teh učilnic, čeprav mogoče plačate malo odškodnino, katero si pošteno zaslužijo. Če se učite pri naših rojakih, vam bo to še bolj priročno, ker vam bodo isti lahko raztolmačili v vašem materinem jeziku. Torej hodite v šolo že kamor hočete, samo da hodite in da se boste kaj naučili.

Nekateri so tudi mnenja, da se star človek ne more učiti. To pa ni res. Mrs. Fisher mi je pokazala pisavo takih, ko ob prihodu v šolo niso znali niti svojega imena podpisati. Pisava teh je bila kot pisava kakega študenta. Vse se navadi. Mnogokrat je človek v starejših letih boljši za učenje kot pa v otročji dobi, kajti, ko je odraščen ga tako hitro ne zmoti vsaka reč kot v mladosti. Dvoje je kar vam prav iz srca priporočam in to je prvič :varčujte denar in drugič: učite se angleškega jezika. Kdor tega ne zna bo siromak, pa četudi ima denar.

—o—

Božja njiva v Genovi

Eden od najbolj čudovitih pokopališč sveta je Campo Santo, tako imenovana božja njiva v Staglienu. V okolici Genove se razteza pokopališče po dolini Bisagno do hribčka S. Bartolomeo, kjer je razsežen pogled po Ligurijskem morju. Božja njiva, ki leži v pokojni samoti, je obrobljena z majhnimi gozdiči in cvetličnimi gredami, ki njih bohotna krasota in razsipna lepota človeka kar potlačita k tlom. Spodnji del pokopališča, ki ga je pred sto leti zasnoval slavni italijanski arhitekt *Resasco*, sestoji iz velikega štirikotnika, ki je razdeljen po širokih cipresnih drevoredih na štiri, enako velike ploskve. Novi del božje njive, ki se razteza ob vznožju griča S. Bartolomeo, ima obliko velike elipse. Pokopališče samo je obdano z neštetimi arkadami, v katerih so na obeh straneh več ali manj umetniško pomembni nagrobniki.

V marmonatnih vežah, ki se na soncu snežnobelo lesketajo, se vrstijo okrogline za okroglinami, stebri za stebri ,spomeniki za spomeniki, sohe za sohami. In vsakateri nagrobnik je, čeprav ne zmeraj prvovrstna kiparska umetnina, vendarle pa pretresljiva priča duše italijanskega ljudstva. Vsi skupaj so ganljivi simboli trpljenja in ljubezni živih svojcev. Tako predstavlja Campo Santo v Genovi množinsko bivališče mrtvih, ki nima s svojimi, naravnost razkošnimi marmornatimi nagrobniki niti malo podobnosti z idiličnimi božjimi njivami naših mest in vasi. Skoraj bi človek primerjal ta Campo Santo z neznanskim, na prostem razstavljenim muzejem kiparske umetnosti, kamor obiskovalci ne prihajajo zaradi mrtvih, marveč zaradi umetnin, ki so ondi razstavljene. Pri tem pa ne moremo očitati živim svojcem, ki so dali postaviti vse te marmorne umetnine, da bi jim nedostajalo pietete ali da bi si pieteto napak razlagali. Zakaj, sleherna umetnina, pa če je še tako načičkana, ima tu svoj globlji pomen. Če hodiš po tej božji njivi, za kar bi pa potreboval kar dneve časa, da bi si ogledal vsaj najlepše nagrobnike, je človek prevzet že od materialne pripravljenosti za žrtve, ki govori iz preobloženosti bogatih spomenikov. Res je, da spričo bližnine mesta Carrare s svojimi velikanskimi marmornimi kamnolomi, ki so iz njega narejeni ti spomeniki, niso tako dragi, kot bi bili pri nas; res je tudi, da delo kiparja, pa bodi da je umetnik majhen ali velik, ni tu tako drago plačano ko drugje; vendar stane takle spomenik poleg potrebnega prostora brez dvoma neznansko veliko denarja, mnogo več, kot ga pri nas celo najbogatejši ljudje izdajo za kak nagrobnik.

Umetniški pomen nagrobnikov na Campo Santo se izraža jako različno, kakršen je bil pač okus, ki je dal napraviti te spomenike. Poleg presunljivih, oduševljenih umetniških tvorb genialnih domislekov in občudovanja vrednih zamislic glede na izvedbo, se pa šopiri tudi kričeč, po svojih divjih stranpotih smešen, naravnost oduren naturalizem. Če človek vidi, na primer, kar mrtvaško posteljo z umirajočim in vse svojce v naravni velikosti, z vsemi modnimi muhami kakor v panoptikonu upodobljene; ali če se žalost svojcev prav teatralno v vsej obupanosti prikazuje, tedaj spričo take nespameti in neokusnosti le nemo zmaješ z glavo. K sreči pa je videti, da se je takšen okus, ki se je zlasti konec minulega stoletja razčeperil na Campo Santo, vendarle že preživel. Dobro pa vpliva dejstvo, da vsebujejo vse marmorne skupine, neokusne in oduševljene, toliko resnične življenjskosti, toliko zares prirodnega, da se zazdi samotnemu, z domišljijo darovitemu obiskovalcu pokopališča, ko da se mu prikazujejo sami strahovi v blestečem se soncu. Tako mogočne, življensko resnične in človeku slične so te umetnine. Kdor se, oddaljen od vrveža kritikujočih obiskovalcev na Campo Santo, z ljubeznijo in ganotjem poglobi v nastrojenje božje njive in njenih marmornih umetnin, temu morejo vsi ti ljudje v marmorju veliko povedati.

—o—

IZ NAŠIH NASELBIN

Greenwood, Wis. — Dne 28. decembra je bil pri avtni nesreči ubit Mike Trampuš, star 30 let in rojen v Ameriki, njegov brat je pa bil težko pobit. Nesreča se je zgodila, ko je John Trampuš peljal brata iz bolnišnice v Madisonu domov in med potjo je kolidiral z nekim avtotrukom.

Chicago. — Dne 16. t. m. je umrl Louis Dular, star okrog 70 let in doma iz Valte vasi pri Novem mestu. Bil je eden izmed starih naseljencev in tu zapušča ženo, šest sinov in tri hčere.

Noranda, Que., Kanada. — Dne 23. decembra je bil v tukajšnjem rudniku ubit Andrej Čampa, star 41 let. Tu zapušča ženo, na Elyju, Minn., pa dva brata.

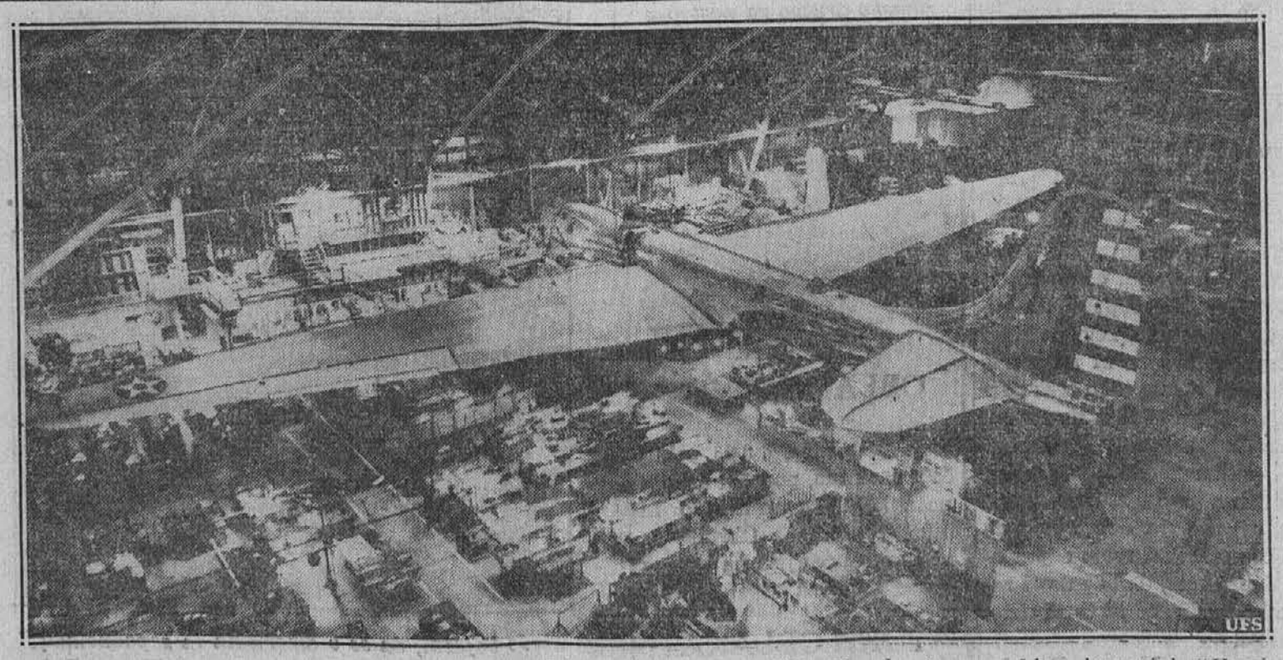

Zračna obramba. — Slika nam kaže veliki bombnik ameriškega izdelka Douglas tovarne, ki ga imenujejo "Hemisphere Defender." Tu si lahko predstavljate njega velikost v primeri z drugimi predmeti v tovarni v Santa Monica, Cal. Izdelujejo ga že štiri leta. Brez prestanka lahko prevozi 7,500 milj, prostora ima za 125 oboroženih mož. Čez krila meri 212 čevljev, dolg je 112 čevljev, hitrost nad 210 milj na uro.

MALI OGLASI

SRNJAKOVA in KOKOŠJA VEČERJA v soboto 25. januarja pri JERRY ZUPCU 982 E. 207. St.

Vabijo se tudi znanci in prijatelji iz Barbertona. Obeta se najboljša zabava. Postrežba prijazna. Igrala bo fina godba. Pridite in se zabavajte.

Dobra služba

Ženska, srednje starosti, dekle ali vdova, ki zna kuhat in vodit samostojno gospodinjstvo, dobi stalno delo; plača $10 na teden; en dan v tednu prosta. Zglasi naj se osebno pri John Potokarju, 6517 St. Clair Ave. zgorej v uredu (20)

Specialno
na boljših
Permanent Waves
Nič stroja, nič žice. Kompletno za $2.50 in več.
Bohar's Beauty & Barber Shop
6023 St. Clair Ave.
Za sestanek pokličite EN 1590.
(Jan. 22, 24)

Hiše naprodaj

Je prijazna hiša za eno družino, 7 sob, garaža, vse v dobrem stanju, primerno za večjo družino. Nahaja se na 72. ulici, med St. Clair in Superior. Cena $4,700.

V Collinwoodu je naprodaj hiša za dve družini, 8 sob, dve garaži, lep vrt. Cena $4,300.

Nadalje hiša za 2 družini, 10 sob, 2 garaži, cena $5,300.
Matt Petrovich
253 E. 151. St.
KEnmore 2641-J (Jan. 23, 25)

Beer Garden naprodaj

Prav poceni se proda Beer Garden. Proda se radi bolezni. Nahaja se v slovenski naselbini. Dobi se tudi stanovanje zraven ,obstoječe iz treh sob. Naslov izveste v uradu tega lista. (20)

Delo dobi kuharica

v restavrantu. Vprašajte na 390 E. 156. St. (19)

Za hišno delo

Išče se ženska srednje starosti za hišno delo pri dobri družini. V soboto popoldne in v nedeljo ves dan prosta. Poizve se pri L. R. Miller, 1007 E. 61. St. (18)

DOBER PREMOG!
Po zmerni ceni
L. R. MILLER FUEL CO.
1007 E. 61. St.
ENdicott 1032 (22)

Službo išče

za hišna opravila ženska srednje starosti. Vprašajte na 2977 E. 79. St. (19)

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

O, sicer pa ne bi bilo Kristini podobno, da bi iskala pomoči pri nadškofu — ima vzrok zato — sicer pa se hoče prostovoljno ogibati zakonske postelje, dokler ne bi sprevidela, da se iskreno kesa. Kristina ne bi nikdar dopustila, da bi se vse to razvedelo. Vendar pa se je v njem zgenila misel, da že precej dolgo natančno ve, česa je njegova žena zmožna in česa ne.

Ponoči je ležal v svoji postelji in preudarjal to in ono. Postajalo mu je jasno, da je bilo njegovo vedenje še veliko bolj nespametno, kot se je bil tega izpočetka zavedal — da se je zapletel v to nesrečno pustolovščino ravno zdaj, ko ima največje načrte pred seboj.

Preklinjal je samega sebe, češ, zmerom je še zbog svoje žene tak norec, da se je dal pognati v to. Preklinjal je Kristino in Sunnivo. Hudiča, saj vendar ni nič bolj udarjen na ženske kot drugi možje — prejkone je imel z njimi manj opravka kot večidel njegovih znancev. Ampak videti je, kot bi mu bil sam nebodigatreba skuhal to kašo — nobeni ženski se ne more približati, ne da bi se do ram ugreznil v močvirje —.

Zdaj pa mora biti tega konec. Bog hodi zahvaljen, da bo zdaj kmalu imel drugega posla. Kmalu, kmalu dobi nemara pismo od gospe Ingebjorge. Da, tudi tukaj se ne more odkrižati babjih reči, a to je pač kazen božja za grehe njegove mladosti. Erlend se je v temi zasmejal predse. Gospa Ingebjorg gotovo razume, da je res tako, kakor so ji bili pojasnili. Gre za to, ali bodo Norvežani postavili zoper kralja Magnusa enega izmed njenih ali pa enega izmed sinov njene nezakonske sestre. In otroke, ki jih ima s Porsejem, ljubi, kot ni nikoli ljubila drugih svojih otrok —.

Kmalu, kmalu — potem mu bosta spet polnila prsi ostri veter in slana morska sapa. Bog nebeški, kako dobro mu bo delo, ko ga bodo premočili morski valovi in ga bo zdravo prepihalo do samega mozga — ter bo tako neznansko dolgo varen pred vsakršnim ženskim onegavljenjem.

Sunniva — naj si misli, kar hoče. K njej ne pojde nikdar več. In Kristina naj le jezdi zastran njega na Jorundgaard. Zanjo in otroke bo morda najbolje in najvarneje, če prežive poletje nekoliko bolj od rok v gudbrandski dolini. Kesneje se bo že spet spravil z njo —.

Drugo jutro je odjahal gori na Skaun. Vendar mu ni dalo miru, dokler ne izve, kaj namerava žena.

Sprejela ga je vljudno, krotko in hladno, ko je še tisti dan dospel na Husaby. Rekla mu ni niti besedice, ne da bi jo bil vprašal, tudi neprijazne ne, in mu tudi ni branila, ko je zvečer prišel in kakor poskusil leči v zakonsko posteljo. Ko sta pa nekaj časa tako ležala, ji je obotavljaje se hotel položiti roko na prsi.

Kristinin glas je trepetal, vendar Erlend ni mogel razbrati, ali od bridkosti ali od srda, ko je zašepetala:

"Menda vendar nisi tako nizkoten, Erlend, da bi mi hotel življenje še bolj zagreniti. Zdaj se ne morem prepirati s teboj, najini otroci spe okoli naju. In ko sem že imela s teboj sedem sinov, bi mi bilo najljubše, ako bi najini posli ne izvedeli, da vem, kako si me razžalil —"

Erlend je dolgo molče ležal, preden si je drznil odgovoriti:

"Da. Bog mi odpusti, Kristina, razžalil sem te. Tega ne bi bil — tega gotovo ne bi bil storil, ko bi me ne bilo tako težko zadelo, da si mi tistega dne v Nidarosu prerekla tako hude besede. — Nikar ne misli, nisem prišel domov, da bi si izmoledoval tvoje odpuščanje, dobro vem, da bi si izmoledoval tvoje odpuščanje, dobro vem, da bi preveč zahteval od tebe, če bi te zdaj tega prosil —"

"Razumem, Munan Baardsson je imel prav," je odvrnila Kristina, "nikdar ne pride tisti dan, ko bi ti sam prevzel nase krivdo za svoja dejanja. Obrni se k Bogu in dosezi spravo z njim — za odpuščanje pa ne prosi toliko mene kot njega —"

"Da, vidim," je grenko rekel Erlend. Nato nista več govorila. In drugo jutro je odjezdil nazaj v Nidaros.

Bil je že nekaj dni v mestu, ko je nekega večera prišla za njim v Gregorjevo cerkev dekla gospe Sunnive. Erlend si je mislil, da se mora vendar še zadnjič pogovoriti z gospo, in je naprosil dekleta, naj bo zvečer na preži, da pride po isti poti kot sicer.

Kot kurji tat se je moral plaziti in plezati, da je prišel do izbe, kjer sta se sestajala. Zdaj ga je bilo skorajda bolestno sram, da je kljub letom in položaju tako ponorel. Toda izpočetka ga je to mladostno početje zabavalo.

Gospa Sunniva ga je sprejela v postelji:

"Zelo pozno prihajaš?" se je zasmejala in zazevala. "Zdaj pa se podvizaj, prijatelj moj, in smukni v posteljo, se bova že kesneje pogovorila, kje si bil tako dolgo —"

Erlend prav za prav ni vedel, kaj naj stori ali kako naj ji pove, kaj mu leži na srcu. Nehote si je pričel odpenjati obleko.

"Neumnosti sva uganjala, Sunniva — in gotovo ni kdo ve kaj pametno, da bi nocoj ostal tukaj. Saj je gotovo pričakovati, da bo Baard prej ali slej prišel domov?" je dejal.

"Ali se bojiš mojega moža?" je zbadljivo rekla Sunniva. "Saj si vendar sam videl, da Baard še takrat ni napel ušes, kadar sva mu na vsem lepem pred očmi uganjala svoje šale. Če izve, da si bil ponoči tukaj, ga bom že prepričala, da so to le stare čenče. Mi vse preveč zaupa —"

"Res, zdi se, da ti vse preveč zaupa," se je zasmejal Erlend in zaril prste v plave lase in v polna bela ramena.

"Misliš —?" Zgrabila ga je za zapestje. "Ali tudi ti zaupaš svoji ženi? Jaz sem bila še sramežljiva in poštena, ko me je Baard dobil —"

"Mojo ženo pa le pustiva lepo na miru," je ostro rekel Erlend in jo izpustil.

"Kako to? Ali se ti zdi manj spodobno, če govoriva o Kristini Lavransovi, kot pa o mojem soprogu gospodu Baardu?"

Erlend je stisnil zobe in ni odgovoril.

"Ti, Erlend, si pač eden tistih moških," je porogljivo rekla Sunniva, "ki imajo sami sebe za tako privlačne in lepe, da se nobena ženska ne sme obsojati, če se pred njimi njena čednost zdrobi kot steklo — pa tudi če bi bila sicer trda kot jeklo."

"Tega si o tebi nikdar nisem mislil," je surovo odvrnil Erlend.

Sunnivi so se zabliskale oči:

"Česa si pa iskal pri meni, Erlend — če je bil tvoj zakon tako dober?"

"Rekel sem ti že, da ne omenjaj moje žene —"

"Tvoja žena ali pa moj mož —"

"Ti sama si zmerom začela govoriti o Baardu in ti sama si ga najhuje sramotila," je razkačeno rekel Erlend. "In če bi ga tudi ne bila sramotila z besedami — to sem pa vendarle mogel vedeti, koliko ti je bilo do njegove časti, ko si si poleg njega vzela še drugega moškega. Ona pa — ni prav nič utrpela, če sem se jaz pregrešil."

"Ali bi mi rad povedal — da Kristino ljubiš, čeprav me imaš dovolj rad za igračko —?"

"Kako rad te imam, ne vem — ti pa si mi pokazala, da me imaš rada —"

"In Kristini je tvoja ljubezen deveta briga?" se mu je rogala. "Saj sem vendar videla, kako nežno te navadno pogleduje, Erlend —"

"Zdaj pa jezik za zobe," je kriknil mož. "Morda je vedela, koliko sem vreden," je rekel trdo. "Midva, ti in jaz, sva si pač enaka —"

"Pa ne," je Sunniva vprašala preteče, "da naj bi bila jaz nekakšen bič, s katerim bi ti rad ustrahoval svojo ženo —?"

Erlend je nepremič[illegible] težko dihal:

"Naj bo po tvojem[illegible] se mi pa sama nastavi[illegible]

"Le glej," je rekla [illegible] "da bič ne zadene tebe[illegible]

Sedela je pokonci [illegible] in čakala. Toda Erlend[illegible] ti genil, da bi ugovar[illegible] se spravil s svojo p[illegible] Oblekel se je in brez[illegible] odšel.

(Dalje prihodnj[illegible])

Bivši mehiški predsednik Plutarco Elias Calles, ki je živel v izgnanstvu v San Diego, Cal. se namerava sedaj vrniti nazaj v Mehiko. To je 63 let star bivši "iron man," ki pa je sedaj priporočil administracijo predsednika Manuela Avila Camacho in mu obljubil vso pomoč.

Mala filmska zvezda Shirley Temple, ki je sedaj stara 11 let, se je morala zglasiti na sodniji v Los Angeles, da je dobila dovoljenje podpisati kontrakt s filmsko družbo za nastop v filmu z $2,500 tedenske plače. Pogodba velja za eno leto.

Winthrop Rockefeller je edini neporočeni sin John D. Rockefellerja, ml., ki se sedaj pripravlja, da vstopi prostovoljno v ameriško armado, ker je njegova "draftna" številka previsoka in bi mogoče moral čakati še dve leti predno bi bil poklican. Star je 28 let.

Nacijski agent Eugen J. Burke, star 40 let je bil aretiran v Chicagu, ker je nabiral izurjenih delavcev za v Nemčijo. Je še vedno nemški državljan, čeprav je v tej deželi že 15 let.

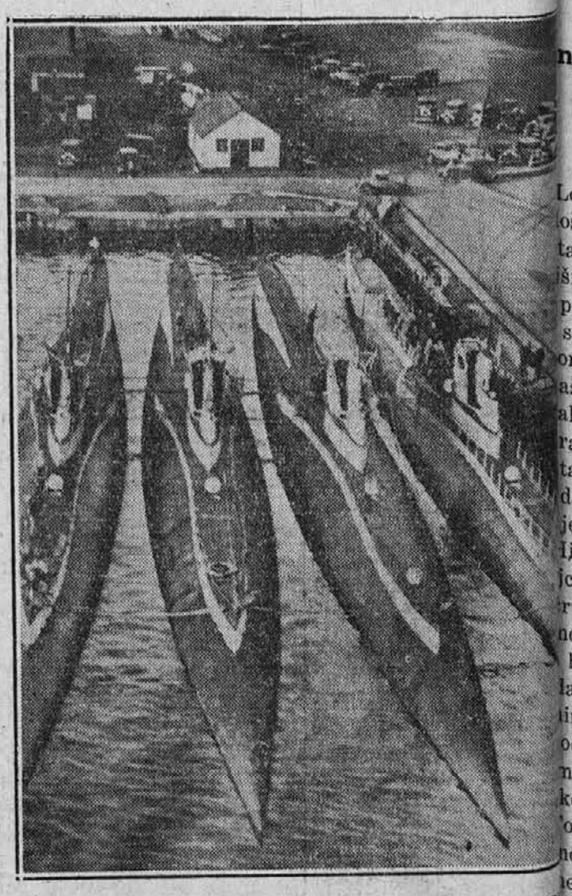

Podmornice, ki so bile do sedaj zasidrane v F[illegible] phiji v vojnem pristanišču, so bile proglašene kot [illegible] a so še vedno dobre. Sedaj jih bodo prenovili in b[illegible] žile v varstvo pristanišč in druge patrolne svrhe.

Iz bojazni, da se v ameriških in zapadnoindijskih vodah nahajajo magnetne mine so opremili ameriški potniški parnik "America" z magnetnim kablom potom katerega so te vrste mine poškodljive in so tako ladje izven nevarnosti.

V SPOMIN

ENO LETO JE, ODKAR JE UMRLA IN NAS ZA VEČNO ZAPUSTILA NAŠA SOPROGA IN MATI

Helen Bezek

Eno leto je minilo,
odkar zapustila si nas Ti.
žalostni so dnevi bili,
ker pozabiti moč Te ni.

Dom naš poprej tako prijazen,
veselje, sreča bila v njem,
sedaj pa pusto je in prazno,
samo spomin na Tebe v njem živi.

Žalujoči ostali:

Soprog LOUIS,
Hčeri HELEN in LUCY; sin STANLEY

Cleveland, O., 22. januarja, 1941.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE MATERE

Rose Palčič

ki so za vedno zatisnili svoje mile oči dne 21. januarja, 1940.

Srce zlato našlo je pokoj,
kjer ni trpljenja ne skrbi.
Bog odvzel nam drago mater,
a spomin v srcih vedno živi.

Žalujoči ostali:

JOSEPH, sin.
MARY KNAUS, JENNIE KOTNIK, in JOSEPHINE JEZERC, hčere.

Cleveland, O., 22. januarja, 1941.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

POZOR, VLAGATELJI CUSTODIAN HRANI[illegible]

Mi vam zopet nudimo fino kupčijo v pohišt[illegible] dimo največ za vašo hranilno knjižico v zameno [illegible] pohištvo.

PERUSEK FURNITURE
809 East 152nd St. MUlberry [illegible]

Odprto v pondeljek, četrtek in soboto tudi zv[illegible]

Za boljše pohištvo in vrednosti pojdite k Per[illegible]

UČITE SE ANGLEŠČINE
iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena in stane samo: $ 2.00
Naročila sprejema
KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave. HEnderson